

γέννα

γέννα, η, ουσ. [*αρχ. γέννα <γεννώ*], η γέννα· ο γόνος, το παιδί: «ποιανής γέννα είναι αυτή η πιτσιρίκα;». (Λαϊκό τραγούδι: *ζουρλοπαντρεμένης γέννα, ζούρλανες και μένανε, τη μανούλα μου λυπήσου, όπου μ' έχει ένανε*)

- *γαμιέσαι κόρη μ', χαιρέσαι, στη γέννα θα τα πούμε*, πολλές φορές οι ευχάριστες καταστάσεις έχουν δυσάρεστα επακόλουθα. Από το ότι η σεξουαλική πράξη δίνει ηδονή στη γυναίκα, ενώ η γέννα πόνο·

- *είναι διαβόλου γέννα*, βλ. λ. *διάβολος*·

- *είναι δράκου γέννα*, βλ. λ. [δράκος](#)·

- *είχε άσχημη γέννα*, η γυναίκα για την οποία γίνεται λόγος υπέφερε, γιατί γέννησε με δυσκολία: «φοβάται να μείνει ξανά έγκυος, γιατί είχε άσχημη γέννα»·

- *είχε δύσκολη γέννα*, βλ. φρ. *είχε άσχημη γέννα*·

- *είχε εύκολη γέννα*, βλ. φρ. *είχε καλή γέννα*·

- *είχε κακή γέννα*, βλ. συνηθέστ. *είχε άσχημη γέννα*·

- *είχε καλή γέννα*, η γυναίκα για την οποία γίνεται λόγος, γέννησε με ευκολία και χωρίς προβλήματα: «αν κι έβγαλε δίδυμα, είχε καλή γέννα»·

- *καλό παιδί, αλλά χάλασε στη γέννα*, ειρωνική έκφραση σε άτομο που μας πληροφορεί πως κάποιος είναι καλό παιδί, ενώ εμείς έχουμε εντελώς διαφορετική γνώμη. Είναι φορές που λέγεται και με συμπάθεια·

- *κάνω γέννα*, (για γυναίκες) γεννώ: «έχω τέσσερα παιδιά, γι' αυτό δε θέλω να κάνω άλλη γέννα». (Λαϊκό τραγούδι: *σύρε να πεις τη μάνα σου οχ, να κάνει κι άλλη γέννα, όπως έκανε και σένα*)·

- *χάλασε στη γέννα*, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος επιδεικνύει κακό χαρακτήρα ή κακή συμπεριφορά από γεννησιμιού του: «αυτός δε χάλασε πώρα, αγόρι μου, αυτός χάλασε στη γέννα». (Λαϊκό τραγούδι: *και ο Τσιτσάνης, ρε παιδιά, είναι παιδί στην πένα· κάνει πολύ το ζόρικο, μα χάλασε στη γέννα*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας